

Офіційне видання Ірпінської регіональної Співки ветеранів Афганістану (воїнів-інтернаціоналістів) та учасників АТО і благодійного фонду «Єдність та милосердя»



ІРПІНЬ ЄДИНИЙ

12 ВЕРЕСНЯ 2015 / ВИПУСК 6

Обласна комісія вивчає
забудови Ірпеня

стор. 2 ➤

Гостомель пішов
у самотійне плавання

стор. 3 ➤

Учнівська сім'я
зросла

стор. 4 ➤

Весільна
пора

стор. 8 ➤

ЩИРО ВІТАЮ 3 ДНЕМ МІСТА!



Дорогі земляки! Прийміть щирі вітання з нагоди чергових іменин рідного Ірпеня. За короткий проміжок часу з невеликого дачного поселення ми вирости до міста, яке ввбирало в себе багато історичних, культурних подій та досягнень у багатьох сферах життя.

В Ірпеня гарна аура, яка дає насагу творчим людям, зодчим, політикам. Ірпінь – це щедрі, працьовиті люди. Це справжні захисники Вітчизни. У час тяжкого випробування – воєнної агресії Росії проти України – ірпінські патріоти демонструють зразки героїзму, відданості та любові до України.

Я бажаю дорогим моїм землякам мирного неба, матеріального достатку. Нехай у кожній родині панують затишок, любов, взаємоповага.

Щиро Ігор ПАНАСЮК,
голова Ірпінської регіональної співки ветеранів
Афганістану (воїнів-інтернаціоналістів) та учасників АТО

Допомога Вітчизні

АВТОБУС ВІД ІРПІНЧАН – МЕДИКАМ ФРОНТУ



Фото на пам'ять. Перед відправкою цінного транспортного подарунка на фронт



Ірпінська регіональна спілка ветеранів Афганістану (воїнів-інтернаціоналістів) та учасників АТО і Ірпінський військовий шпиталь – давні партнери. І це закономірно, бо їх поєднує багато спільних інтересів. З боку медичного закладу – це лікування афганців, а тепер і учасників АТО. А ірпінська спілка через меценатів, спонсорів забезпечує шпиталь медикаментами, обладнанням тощо.

Продовження на стор. 8 ➤



СОЦІАЛЬНЕ БЕЗКОШТОВНЕ ЖИТЛО – ДЛЯ УЧАСНИКІВ БОЙОВИХ ДІЙ

Ірпінська регіональна спілка ветеранів Афганістану (воїнів-інтернаціоналістів) та учасників АТО почала актив-

но реалізовувати соціальну програму «Турбота». Вперше в Україні. Вона включає в себе забезпечення соціальним безкоштовним житлом учасників бойових дій всіх війн, не тільки тих, які воювали в Афганістані, у зоні АТО, а й воїнів-інтернаціоналістів, що брали участь в операціях на теренах інших держав, а також безкоштовні соціальні перевезення (ветеранів, інвалідів, учасників АТО, дітей шкільного віку) за маршрутом Ворзель-Коцюбинське.

Проект зведення монолітного будинку на 11 поверхів по вул. Натана

Рибак в Ірпені реалізується за підтримки Київської обласної держадміністрації (голова Володимир Шандра), благодійного фонду «Єдність та милосердя» і ТОВ «Ірпінсьпектехніка».

За словами директора підприємства «Саланг» Івана Лехмана, яке є дочірнім підприємством УСВА, програма «Турбота» передбачає надання 25 безкоштовних квартир ветеранам Афганістану, воїнам АТО, воїнам – інтернаціоналістам загальною площею майже 1500 кв. метрів!

Детальніше – в наступному номері.

ЧИТАЙТЕ В НАСТУПНОМУ НОМЕРІ

ПЕРЕСЕЛЕНЦІ

За свою новітню історію Україна вперше стикнулася з масовою міграцією своїх громадян. Вона викликана анексією Криму та війною на Сході України, яку розв'язала проти нашої держави путінська Росія.

За приблизною інформацією, вже понад сто тисяч жителів Луганської та Донецької областей втекли від військового конфлікту в інші регіони. Переселенці зіштовхуються з багатьма проблемами, пов'язаними з доступом до соціальних послуг, пошуком житла та роботи, оформленням реєстрації на новому місці.

Крім побутових негараздів, люди повинні долати психологічні бар'єри. Це насамперед втрата життєвої перспективи. Той, хто осів на новому місці, намагається якнайшвидше стати на ноги. Незважаючи на об'єктивні труднощі, високий рівень безробіття в цілому в державі.

Сьогодні я хочу познайомити вас з переселенцями з Луганська, які місцем проживання обрали Ірпінський регіон. Це колишня еліта цього обласного центру – відомі юристи, економісти, вчителі, лікарі, творча інтелігенція.

В ІРПІНСЬКОМУ РЕГІОНІ – ЕЛІТА З ЛУГАНСЬКА



Ми зустрілися з деякими з них. Колишній адвокат, президент юридичної фірми «Чудовський та партнери» Ігор ЧУДОВСЬКИЙ:

– Я вже рік живу у Ворзелі, працюю в Києві. Часто буваю в Ірпені. Мені дуже подобається край, в якому опинився – свіже повітря, сосни. Я та члени моєї сім'ї навіть стали здоровішими! Ми вражені красою навколишньої природи, тут доброзичливі люди, вболівають за розвиток регіону і держави в цілому.

Дуже хотілося б, щоб місцева влада виділила переселенцям землю для будівництва житла. А в цілому скажу так: не було щастя, то нещастя допомогло!



Відеоінженер ТОВ «Старлайт Медіа», найбільшого в країні медіа-холдингу, до якого входять загальноукраїнські телевізійні канали СТБ, ICTV, Новий канал та ряд інших Олексій НЕЧИПУРЕНКО:

– Зовсім недавно я став володарем власної квартири в Ірпені. Дуже радий, що опинився саме тут. Мій син пішов в 1 клас місцевої школи.

Наша сім'я активно займається спортом. Приємно бачити спортивні майданчики, розташовані в мальовничих куточках Ірпеня. Невдовзі пропишуся і стану повноцінним його жителем.



Перекладач міжнародного агентства перекладів «Технолекс» Олена КОРЧЕВНА:

– Ми з чоловіком і сином випадково опинилися в Бучі. Знімали там будинок. Про Ірпінський регіон до переїзду і не чули. На початку не могли надихатися свіжим повітрям. Тут навіть в овочів і фруктів інший смак, більш соковитий, насичений.

У родинному колі прийняли одностайне рішення – придбати нерухомість в Ірпені. Хоча наша квартира ще будеється, ми щасливі, що залишилися тут жити.

Підготувала
Катя ЛУГАНЕНКО

Позиція

«ВВЕСТИ НЕЗАКОННЕ БУДІВНИЦТВО МИ НЕ ДАМО!»

Інтенсивна забудова Ірпеня з грубим порушенням чинного законодавства – одна з найгостріших проблем. Про це знають і в області, і в Кабінеті міністрів. Редакція попросила висловити свою позицію з цього приводу заступника голови Київської облдержадміністрації Дмитра ХРИСТЮКА.

– Нарешті ірпінська громада в особі пана Христюка почула: в Ірпені треба наводити порядок із забудовою.

– У даному питанні не повинно бути політики. Дуже хочу, щоб ніхто – і зі сторони влади, і зі сторони громадських активістів – не прикривався політичною складовою. Для мене головне, щоб всі виконували закон. І крапка! Іншого не може бути!

З одного боку, місто треба розвивати. З іншого, його треба залишити у статусі курортного.

Правовий висновок щодо законності чи незаконності забудов повинна зробити обласна комісія, всі контролюючі органи. На етапі перевірок ніяких робіт на майданчиках не повинно здійснюватися. Після цього буде остаточно прийматися рішення. Зараз обласна комісія активно працює, має підготувати висновок щодо правомірних чи неправомірних дій представників ірпінської влади. Паралельно ми будемо звертатися до контролюючих органів, дозвільних. Тобто вивчатимемо ті документи, які видавала не міська рада, а, скажімо, Держкомзем чи інші органи. Бо я не виключаю, що можливі корупційні зловживання саме з їх боку. Яким чином ними видавалися дозвільні документи? На практиці як буває: будівництво йде, а дозвільних документів немає.

– А чи всі документи представляють обласній комісії, чи не ховають їх?

– Об'єктивності ради скажу: Ірпінський міський голова, представники міської ради та виконкому надали всі необхідні документи. Тут супротиву немає.

Перші висновки зробимо після того, як мене проінформує профільне управ-



ління. У першу чергу щодо законності дій органів місцевого самоврядування. Будемо скрупульозно вивчати і матеріали, які видавала не міська рада, а інші контролюючі органи. І коли виявимо порушення, тоді вже будуть претензії до цих органів.

Хочу, щоб мене почули всі: вирубувати ліс, ввести незаконне будівництво ми не дамо! На даному етапі домовилися з Ірпінським міським головою, що ніхто будівельних робіт проводити не буде доти, доки обласна комісія не зробить правовий аналіз, а правоохоронні органи не визначать правочинність цих документів.

З вашого міста тягнуться «хвости», тобто виділення земельних ділянок, від попередньої влади. Тут треба детально проаналізувати рішення міської ради, які були прийняті за останні півроку, і попередниками. Більшість проблемних ділянок тягнуться з 2005 та 2006 років. На якій підставі вони виділялися? Це з'ясовуватимуть правоохоронні органи, прокуратура,

– У контексті того, що твориться. Чи не здається Вам, що Закон про містобудівельну діяльність сирий, його треба вдосконалювати?

– Це м'яко сказано сирий, його, безперечно, треба вдосконалювати. Тому що є дуже багато правових механізмів для зловживання, перекручування тих чи інших пунктів, норм. Треба робити цей закон більш чітким, щоб встановити зрозумілі правила для кожного посадовця, забудовника, а також простого громадянина. Щоб, відкривши цей документ, він чітко розумів: що може той чи інший орган влади, а що не може у контексті містобудівельної документації або умов.

– Врешті-решт ми до цього дійдемо, по-іншому не можна.

– Ви знаєте, раніше все було дуже централізовано. Закони підписувалися не на користь громад. Вони створювалися для певних кланів, фінансово-політичних груп, які хотіли контролювати той чи інший напрямок життєдіяльності – або земельні ресурси, або

ОЦІНКА ЕКСПЕРТІВ

ЯК ЗАБУДОВУЄТЬСЯ ПЕРЕДМІСТЯ?

За оцінками експертів, передмістя випереджає столицю по новобудовах. За кількістю житла, яке здали в експлуатацію в першому півріччі цього року, Київська область вийшла в лідери. За даними Держстатистики, до заселення готові 350 тис. кв. метрів житла у 105 будинках (в столиці відповідно 318 тис. кв. м у 44 будинках).

Передмістя забудовується дуже нерівномірно. Левова доля (77%) припадає на Варшавський, Житомирський та Одеський напрямки. Безумовний лідер Варшавський, де зосереджено 46% загальних пропозицій квартир. В Ірпені зараз 68 новобудов, у Бучі – 12, Ворзелі – 8, Гостомелі – 4. Покупців приваблює близькість до столиці, хороше транспортне сполучення. Хоча на Варшавці, на Гостомельському шосе, в час пік уже створюються великі транспортні пробки.

В Ірпені стартували продажі в шести житлових комплексах («Південний», «Панорамний», «Дипломат», «Версаль Парк», «Пушкінський квартал», «Полтавський»). Більшу частину житлових комплексів представляє економ-сегмент. Причому пропонує ціни на 20-25% нижче, ніж в аналогічних проектах на околицях столиці. Тому є попит.

Віталій ГАЛУШКО

державні будівельні чи сільськогосподарські інспекції. Розуміємо, що ці питання були врегульовані для того, щоб контролювати, маніпулювати і зловживати. На мою думку, і це дуже прикро, ця система досі не побороена. Тому ми повинні зараз об'єднатися і змінити механізми, системні підходи. Якщо цього не зробимо, то дуже багато проблемних питань і надалі будуть виникати. Як і раніше, зловживатимуть місцеві посадовці, столичні також захочуть пожититися.

Василь ЗАКРЕВСЬКИЙ

Від редакції. Інтерв'ю з Дмитром Христюком відбулося 21 серпня.

ПІОНЕРИ ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЇ

Гостомельський селищний голова Анатолій Кириченко без ретуші розповідає про наболілі питання, які доводиться вирішувати, доленосні події, що передували об'єднанню громади.

– Анатолію Івановичу! Ви давно домагалися самостійності своєму селищу. І тут питання не в амбіціях, не в намірі розірвати стосунки з сусідами. У Гостомеля, з часу створення Ірпінського регіону, забирають великий фінансовий пиріг, а натомість залишають мізерні суми. І ось децентралізація дала реальний шанс піти в самостійне плавання. І ви ним скористалися.

– До нас приїжджали офіційні особи Ірпеня та Бучі. Кожен із них переконував: з нами буде краще! Але ми вибрали свій шлях.

– Вони говорили зокрема про те, що вам затратно буде створювати нові відділи, управління?

– Для нас, повірте, це не проблема. Тепер нас називають піонерами в об'єднавчому процесі громад в Україні. Деталізую сказане. Київська обласна рада VI скликання, яка відбулася в середині серпня, прийняла рішення «Про деякі питання утворення об'єднаної Гостомельської селищної територіальної громади». Депутати врахували подання Гостомельського селищного голови та рішення Гостомельської селищної ради від 25.06.2015 року «Про добровільне об'єднання територіальних громад селища Гостомель, сіл Горенка, Мощун, Озера в єдину територіальну громаду з адміністративним центром в селищі Гостомель», рішення 47 сесії Горенської сільської ради Києво-Святошинського району, Озерської сільської ради Бородянського району, позитивний висновок Київської обласної державної адміністрації, затверджений розпорядженням голови Київської обласної державної адміністрації від 22.06.2015 року, висновки та рекомендації постійних комісій Київської обласної ради.

З об'єднаними громадами у нас склалося розуміння. Ми тепер матимемо спільні інтереси. Бюджет формуватиме Гостомель. У населених пунктах, які до нас ввійшли, будуть старости і декілька депутатів. Я представникам цих громад зразу сказав: ваші кошти, свою роботу самі плануйте. Якщо не вистачатиме фінансів – допоможемо. Треба сто тисяч гривень – дамо сто тисяч. Треба буде більше – також розглянемо прохання.

Для бідних громад це певною мірою вихід зі скрути. Адже не їх вина, що свого часу у них не розмістили якесь прибуткове виробництво.

Як здійснюватиметься управління? В Озерах, Горенці та Мощунах не буде виконкомів. Там, як я вже казав, владу представлятимуть старости.

Я склав відповідний договір з населеними пунктами (бо сьогодні я на посаді голови, а завтра, можливо, вже ні). Щоб мій наступник (всяке може статися) не забрав, скажімо, в села Озера 2 мільйони гривень, а потім видавав цій громаді крихти від спільного пирога – на світло, ремонт доріг тощо.

Чи зручно буде нашим новим сусідам їздити в Гостомель, скажімо, за різними довідками. Не обов'язково про це їм самим клопотатися. Багато питань, в т.ч. пов'язаних з архітектурою, візьмуть на себе старости.

– Згідно з адмінреформою, неофіційним «старшим братом» Гостомеля став Ірпінь. Хоча це неправильно історично. Перша письмова згадка про Гостомель датується 1494 роком. Тоді Ірпеня взагалі не було!

– У сесійному залі селищної ради є цінна історична карта, яку знайшли на горіщі одного з будинків Києва під час гасіння пожежі. Вона датована 1905 роком. На ній зафіксовано Гостомельський уїзд, до якого входило



ГОСТОМЕЛЬ ПІШОВ У САМОСТІЙНЕ ПЛАВАННЯ

17 населених пунктів. На цій мапі Ірпеня взагалі немає. Буча позначена маленькою крапкою як залізнична станція.

– Гостомель унікальний в тому плані, що ви маєте кілька «китів» – ДП «Антонов», «Ветропак Гостомельський склозавод», «Кюне і Нагель». Вони суттєво поповнюють вашу казну.

– На всіх рівнях кажуть: Гостомелю повезло. Відповім так: пощастило місцевим жителям, що в нашому селищі живуть керівники-державники, які свого часу зуміли зберегти підприємства. Іншими словами, їх не роздерибанили, людей зберегли. Поволі наростили потужний потенціал, і це дає результат. Раніше названі вами підприємства в селищній бюджет переказували біля 3 млн. грн., зараз приблизно удвічі більше!

У нас є великий автопарк, комп'ютерний завод. Взагалі, в Гостомелі налічується біля 60 підприємств різних форм власності! Головне – не заважати їм, не лізти у виробничі справи. А якщо є реальна можливість – допомагайте!

– Попри великий промисловий потенціал, значні фінансові надходження Гостомель не жирує. Сьогодні його річний бюджет становить лише 7 млн. грн. А біля 35 млн. грн.

забирає Ірпінь. Якщо ви перестанете великому сусіду перераховувати кошти, тоді селищна казна збільшиться в рази?

– Давайте рахувати. Плюсуємо біля 35 мільйонів гривень, які поки що забирає Ірпінь, додаємо 7 млн. наших бюджетних, 2 млн. надходжень від Озер і 6-7 – від населених пунктів Горенка та Мощун. У підсумку отримаємо понад 50 млн. гривень!

Це потужний фінансовий ресурс. Крім того, держава дає субвенцію на освіту, медицину. Уже є рішення обласної ради про передачу недобудованого двоповерхового будинку під лікарню або дитсадок.

Зараз будуємо дитячу поліклініку з денним стаціонаром. Мені кажуть: Анатолію Івановичу, це ж дуже дорого! Звичайно, дорого. Але це будеється не за рік!

– І як тепер будуватимете свої стосунки з Ірпенем?

– У нас будуть договірні відносини. Ось, приміром, Володимир Карплюк каже: Ірпінська центральна міська лікарня в Бучі – наша! Анатолій Федорук свою позицію захищає: ні, це наш медичний заклад! До цього часу офіційні особи Бучі та Ірпеня ділять установу охорони здоров'я. Буча продовжує переказувати кошти за своїх людей. Так

само і ми будемо робити. Укладемо договір на лікування гостомельчан. І тоді реально побачимо, скільки в Ірпінській центральній лікарні наших людей лікується.

До 2006 року у нас забирали майже 75% наших доходів. У 2006 році, коли в Ірпені починалися вибори міського голови, я попросив кандидатів: підтримайте Гостомель! Хто нам дасть 50 % зароблених нами грошей, того підтримаємо. На це вони мали зважати, бо, як правило, мером Ірпеня великою мірою ставав той, кого підтримували гостомельчани. Колишній міський голова Олег Бондар нам давав половину заробленого. Володимир Скаржинський – також.

– Але, наскільки мені відомо, згодом ситуація, змодельована зверху, змінилася, і 60 % зароблених коштів пішло в Ірпінь.

– Справді, бюджет пішов зовсім в іншу сторону. Мабуть, карта лягла неправильно. Скажу більше: у нас забрали школи, дитсадки, будинок культури, бібліотеку. Хоча ми самі здатні їх утримувати. Через це не можемо оперативно і ефективно допомогти жодному дошкільному і навчальному закладу.

Добре, що у нас є меценат Юрій Прилипка. Він, зокрема, за власні кошти гарно відремонтував будинок культури, який розташований на вул. Радгоспній.

А центральний будинок культури ми самі будували, доглядали за ним, ремонтували. Тепер він не наш. І щоб провести у ньому якийсь захід, треба питати дозволу у Володимира Карплюка. Хоча ми неодноразово просили Володимира Андрійовича: віддайте нам інфраструктуру, вона ж наша! Наведу показовий приклад неефективного менеджества Ірпеня. Коли у нас «горить» виробниче питання, його посадові особи на поспішають на виручку. Ось ми запланували в СШ №13 дах перекрити – шифер поїхав. Звернулися до Ірпеня – ніхто нас і слухати не захотів. Бо вважають, що Гостомель – це окраїна Ірпеня. Ось така невітніша історія.

Що нам залишалося робити? Самі знайшли людей, кошти, і спільними зусиллями відремонтували дах, виконали інші роботи.

– До Гостомеля хотіла приєднатися і Блиставиця. Хоча ми знаємо, що жителі цього села висловилися за приєднання до Бучі.

– Справді, до нас зверталася делегація з Блиставиці: хочемо бути з Гостомелем!

Вони сказали: нас обдурили, двічі було голосування: 50 на 50! Відповів їм: я вам не помічник! Приймайте друге рішення, тоді будемо говорити.

– Тепер давайте поговоримо про вибори. Як вони відбуватимуться?

– Об'єднана гостомельська громада створена, а от як провести вибори – це справді питання. Незрозуміло, що треба робити – іти за старою схемою чи новою? Якщо вже є об'єднана гостомельська громада, то рішенням Верховної Ради України її треба виводити з Ірпінського регіону, межі міняти. Згідно із законом, має бути один голова, а старости в кожному населеному пункті.

У нашій громаді вибори повинні бути за новою системою, в Ірпені за старою. Якщо проведемо по старій схемі, їх можуть оскаржити. У нас повинна бути ТВК, бо є своя об'єднана громада.

– Чи є перспектива в об'єднаній громаді?

– Думаю, що так. З нашими коштами буде розбудова.

– Розбудова вже почалася? У центрі селища виростають нові багатоповерхівки, виділено майданчики для нової забудови. Так що процес пішов!

– Ці справи започатковані ще раніше, забудовники отримали землю в 2007 та 2008 роках. Але я вірю, що ми, об'єднавшись, станемо сильнішими.

Василь ОСТРОЗЬКИЙ

АКТУАЛЬНО



**Начальник міського відділу освіти
Ярослав МАЛЯРЕНКО –
гість нашої газети**

КЛЮЧОВА СУТЬ ІННОВАЦІЙ

– Ярослав Олександровичу, що можете сказати про початок нинішнього навчального року, чи має він якісь особливості в порівнянні з попередніми?

– Кожен навчальний рік не схожий на минулий. 2015 характерний впровадженням низки інновацій. До речі, ви якраз потрапили на нараду стосовно відкриття нового ДНЗ «Бджілка» по вулиці 9 Лінія, 4-а. Це перша ластівка, адже за всі роки незалежності в Ірпені не збудували жодного комунального дошкільного закладу.

Вже призначено завідувачку цим закладом – Олену Іванівну Шокало; нині іде підбір персоналу, формування груп на 75 місць. До кінця місяця дитсадок має запрацювати на повну потужність.

– Ви казали, що цей навчальний рік багатий на інновації, в чому їх суть?

– Насамперед впроваджуватимуться нові держстандарти в 4 і 7 класах зі зміною шкільних програм, зорієнтованих на практичні навички учнів. У той же час розвантажено програми з базових дисциплін, причому зміни торкнулися всіх предметів, окрім образотворчого мистецтва. Збільшено години на вивчення іноземних мов, але там, де школи вибрали їх за варіативною методикою, котра домінуватиме під час навчального процесу.

– Що це означає на практиці?

– Це коли учителі з батьками обирають той чи інший, як зараз

ЗА ПАРТИ СІЛИ 8350 УЧНІВ – ЗНАЧНО БІЛЬШЕ, НІЖ ТОРІК



кажуть, освітній тренд, тобто напрямок, або варіацію, наприклад, з математичним, лінгвістичним, біологічним та іншими ухилами. Наразі попитом серед батьків користується науково-педагогічний проект «Інтелект України», який упродовж останніх років стає домінуючим у порівнянні з традиційною програмою. Він спрямований на інтерактивну, інформаційну й комунікативну сфери. Проект буде впроваджуватися в ЗШ №№1,2,5,12,13,14,18, ним планується охопити 22 класи. Згодом до нього приєднаються ЗШ №№5,1. Продовжується впровадження в навчально-виховний процес нової навчальної програми «Росток» з біологічним акцентом, зокрема в ЗШ №№17, 18, буде охоплено 17 класів.

У 2014-2015 роках для задоволення освітніх потреб учнів на базі 9 шкіл функціонували 57 класів поглибленого вивчення окремих предметів; було охоплено допрофільною освітою 1719 учнів, що на 6% більше, ніж у минулому навчальному році, і становить 24% від загальної кількості учнів.

ДЕ УЧЕНЬ МОЖЕ «ЗНАЙТИ СВОЮ ХМАРУ»

– Ірпінські освітяни неодноразово відзначалися за ті чим інші здобутки. Мабуть, і цього року ви маємо лідерство на певних напрямках.

– Звісно, у нас сформувалася працьовита й сумлінна педагогічна родина. Не буду говорити про нагороди, скажу, що в 2015 році із загальної кількості педагогічних працівників міста (498 осіб) – 488 володіють інформаційно-комунікаційними технологіями, 411 – мають

сертифікат «Intel. Навчання для майбутнього», 76 педагогів пройшли навчання щодо використання сучасних інформаційно-комунікаційних технологій за курсом «Інтел. Навчання для майбутнього».

Ми одними з перших згідно відповідно наказу Міністерства освіти України від 21.05.2014 взялися за впровадження експерименту «Про проведення дослідно-експериментальної роботи за темою «Хмарні сервіси в освіті» на базі НВО «Освіта». До речі, на сьогодні в Україні на цей крок зважилося лише 9 навчальних закладів.

– Звучить дивно – «Хмарні сервіси»...

– Але тут немає нічого захмарного, він заснований на ІТ-технологіях. Кожен учень перебуває в своєрідній навчальній хмарі, яку бачить учитель на моніторі комп'ютера. У будь-який момент він може кореспондувати те чи інше завдання, або ж проконтролювати свого вихованця. Експеримент розрахований на 3 роки й спрямований на сучасний світ та глибокі соціально-економічні зміни, викликані процесом переходу до інформаційного суспільства, пошуку нових моделей виховання особистості майбутнього, відкритої загальнолюдським моральним цінностям, зорієнтованої на інтелект, культуру, освіту. І підґрунтям цього мають бути ІТ-технології та найсучасніші методики навчання.

ЗА ПАРТАМИ СТАЄ ТІСНО

– Тепер давайте поговоримо про статистику.

– У 2014-2015 роках в 15 загальноосвітніх навчальних закладах Ірпінського регіону здобували освіту 7779 учнів у 283 класі,

середня наповнюваність становила 27,5 учнів в одному класі. Цьогоріч маємо значний приріст, а саме 8 тисяч 350 – на 571 учнів більше.

– З чим пов'язаний такий приріст? І чи є перевантаження в школах?

– Учнівський приріст пов'язаний насамперед з позитивною тенденцією в демографічній царині – місто активно розбудовується. Щодо перевантаження, то воно спостерігається до дев'ятого класу включно, бо в 10-й клас уже багато років поспіль спостерігається недобір, оскільки батьки орієнтують дітей на коледжі, по закінченні котрих без зовнішнього оцінювання можна розраховувати на другий курс вишу. Але готуються законодавчі зміни, і повна шкільна освіта знову буде затребувана.

– Чи достатньо навчальних місць у школах, зважаючи на зростання населення й інтенсивне будівництво? Чи не варто подбати про відкриття нових шкіл?

– Сьогодні ми вже організували двозмінне навчання в ЗШ №№ 2, 12,17. Більше 300 дітей буде ходити у другу зміну. На наступний рік перспектива двозмінки очікує ЗШ №№1, 3. Щодо будівництва нових шкіл, то, звичайно, про це варто подбати, коли буде реалізовуватися новий Генплан міста. На мою думку, доцільно подумати про добудову до вже існуючих приміщень нових класів, це дозволяє зробити територія і самі будівлі ЗШ 17, 1; у ЗШ №2 можна добудувати третій поверх.

–Які школи найбільші в нашому краї?

– У нас є школи, які можна назвати тисячниками, серед

них пальму першості тримає ЗШ №12, де навчається 1500 учнів, у ЗШ №3 – 1053, у ЗШ №18 в селищі Коцюбинське – 908.

– Чи поповнили лави освітян Приірпіння в цьому році нові педагоги?

– Так, до нас прийшли 17 молодих спеціалістів.

– Що можете сказати про вакансії?

– Вони мають місце з різних предметних наук. Життя, як кажуть, не стоїть на місці, зарплата у вчителів не висока. Найбільше вакансій на вчителів трудове навчання – школам не вистачає чоловічих рук. Були вакансії й на вчителів початкових класів.

– На яку зарплату може розраховувати молодий спеціаліст?

– У середньому – від 1700 до 2000 тис. грн.

– Чи можете Ірпінський відділ освіти допомагати з житлом, чи є для вчителів місця у відомчих гуртожитках?

– Місць у відомчих гуртожитках немає, бо кімнати приватизовані. У напрямку забезпечення житлом ми тісно співпрацюємо з міською владою – у минулому році було виділено чотири кімнати в нових квартирах. Відрадно, що всі розуміють: навчання і виховання нації виходить із аксіом, що посієш, те й пожнеш. У нас велика історія в цьому сенсі, бо перші університети в сиву давнину починалися на наших теренах, і навіть Михайло Ломоносов починав з Могилянського університету, одного з найперших в Європі. Ірпін, як передмістя великої столиці, примножує цю славу.

Валентин СОБЧУК

КИТАЙСЬКУ МОВУ БУДЕ ВИКЛАДАТИ ПРЕДСТАВНИЦЯ З ПІДНЕБЕСНОЇ



Кращі учні школи отримали нагороди

Загальноосвітня школа № 12 імені 3. Алієвої є одним із флагманів навчальних закладів держави з вивчення іноземних мов. Географія їх вивчення продовжує славні традиції Ірпеня, де творили перекладачі світового масштабу Григорій Кочур та Дмитро Паламарчук. Переклади Кочура не знали кордонів на трьох континентах: Європи, Америки, Азії. У ЗШ № 12 теж не існує кордонів щодо освоєння іноземних мов. Тут дітки вивчають німецьку, перську, арабську, японську, китайську, польську, хорватську, білоруську та інші мови. Причому, цього року викладати китайську буде представниця Піднебесної.

Але не тільки вивченням мов прославлений цей заклад. Його вихованці підкорюють вершини на олімпі інших наук. Якраз завітав до школи, коли її директор Валентина Антоненко вручала юним «олімпійцям» нагороди за призерські місця, здобуті на олімпіадах з різних предметів. Педагогічний колектив також неодноразово відзначався на різних високих рівнях грамотами й дипломами, срібними та золотими медалями.

У 1995 році в ЗШ № 12 створена дитяча організація «Країна Роксоланія», котра щороку проводить творчі заходи з участю народної артистки Ольги Сумської.

При школі працюють: спортивний зал, стадіон, комп'ютерний клас, виробничі майстерні, актовий зал, їдальня, музей «Пам'ять». Тут у великій пошані – любов до рідного краю й держави. В цьому вкотре пересвідчився, побувавши на уроці в початкових класах, де дітки мені заспівали пісню «Україна єдина». Вона прозвучала дуже зворушливо і патріотично. Патріотами ростуть з дитинства!

Валентин СОБЧУК

АКТУАЛЬНО

Наш співрозмовник –
Василь ОЛЕКСЮК –
секретар Бучанської
міської ради

– Секретар міської ради – це чиновник, який займається в основному підготовкою питань до сесії, працює з депутатським корпусом. Але, наскільки мені відомо, коло ваших інтересів виходить за межі, образно кажучи, протокольної роботи.

– Скажу відверто: не люблю кабінетну роботу! Є дуже багато моментів в житті міста, де я не можу бути осторонь. Мене цікавить все, що стосується його життєдіяльності, життєзабезпечення та розвитку. За це все вболіваю.

У мене така позиція: жити в місті – це не почувати! Я б сказав ще так: треба жити містом, а не жити в ньому!

Коли обійняв посаду секретаря міської ради, то не став, як кажуть, «повелевать». Навпаки! Буває, людина цікавиться: коли у вас прийомний день? Відповідаю: немає такого поняття як прийомний день! Якщо ви прийшли в раду, застали мене на місці, то я маю вас вислухати, поспілкуватися. Бо, можливо, відвідувач не може чекати, йому зараз важливо допомогти. Інколи вирішуємо питання прямо на вулиці.

А взагалі, секретаря міської ради важко застати в кабінеті – мені цікавить, що відбувається в місті, яку чергову допомогу формуємо нашим бійцям на фронт. Я звик відповідально ставитися до того, що роблю. Але, як кажуть, один у полі не воїн. Тому дуже вдячний колективу, з яким працюю – є друзі, товариші, які підтримують, дають наснагу в реалізації планів.

– Тобто можна сказати, що присутній командний дух?

– Звичайно! Командою працюємо з 1998 року.

– Одне з найголовніших завдань, яке доводиться вам щодня вирішувати – це волонтерська допомога фронту?

– Україна має внутрішнього і зовнішнього агресора. Тому тільки гуртом, незалежно від політичних поглядів, зможемо захистити незалежність нашої держави. Ми плідно співпрацюємо з Бучанською радою ветеранів Афганістану та Ірпінською регіональною спільнотою ветеранів Афганістану (воїнів-інтернаціоналістів) та учасників АТО.

З перших днів неоголошеної війни, яку розв'язала Росія проти України, Буча організувала волонтерський рух. Дуже вдячний «Бучанській варті», зокрема Богдану Яворському, Володимирі Шербініну, Анатолію Кушнірчуку, Жанні Каменевій та багатьом іншим. Представники цієї організації вже здійснили більше сотні поїздок на передову на «бусі», який нам подарували європейці – доставляємо нашим доблесним воїнам продукти харчування, обмундирування, захисне спорядження тощо.

«Бучанська варта» – це і охорона громадського порядку та державного кордону України. До її складу входить і біля 40 військових, які повернулися після ротації додому. Для цього громадського формування виділили приміщення по вул. Києво-Мироцька, 104.

Колишні бійці АТО разом з міліцією здійснюють охорону правопорядку в регіоні. Завдяки цьому швидше адаптуються до цивільного життя. Виникає багато побутових питань, які намагаємося вирішити спільно.

Ми виконуємо перед ними зобов'язання – вже надали 64 земельні ділянки, і цей процес продовжується.

Спільна біда згуртувала понад сотню добровільних помічників Збройних Сил. Я впевнений, що військові на Сході України відчують і цінують нашу допомогу.

– Ви постійно піклуєтеся про родини захисників Вітчизни.

– Моє бачення таке: зовсім по-іншому воюється, коли відчуваєш піклування про сім'ю, знаєш, що діти підготовлені до школи. Бо дуже непросто бути відірваним від родини, знаходитися щодня на передовій, де смертельний ризик.

Наша міська рада розробила програму «Місія добра». До неї підключилися волонтерський рух, управління соціального захисту населення, служба у справах сім'ї та

НАШУ ДОПОМОГУ ЦІНУЮТЬ НА ФРОНТІ



«Бучанська варта» з місією добра на Сході України

молоді, «Бучанська варта», «Маскувальна сітка Бучі», багато підприємств, включаючи «Меліоратор», бізнесмени.

Щира подяка «Кухарський сотні» Приірпіння – Сергію та Наталії Андріуцям, Олені Проскурі, Ользі Мельнітовській.

– На жаль, війна забирає краших. На Сході України загинув Максим Ридзанич, ваш друг...

– Важко про це говорити (очі Василя Павловича зволожуються слізьми – прим. автора). Макс Ридзанич був красивим чоловіком, чемпіоном України по карате, батьком трьох дітей. Успішним у житті, врівноваженим, і водночас із загостреним почуттям справедливості. Якщо він вже приймав рішення, то воно не підлягало обговоренню. Ми з ним напередодні від'їзду, близько другої години ночі, поговорили, обнялися. Макс мені тоді сказав: їду на війну! Про це не знала ні дружина, ні його мама.

Він мені шеврони подарував. «Вони просто так людям не даються, – сказав тоді Макс. – А тобі даю!». Багато років нас єднала дружба. Для мене його загибель – дуже болюча втрата, ніби щось відірвав від серця.

Приємно, що Федерація змішаних єдиноборств України за участю заступника голови Київської облдержадміністрації Дмитра Христюка, голови Київської обласної ради Миколи Бабенка, віце-президента Федерації Геннадія Мурашківського один із турнірів, який відбувся в Податковому університеті, присвятила Максиму Ридзаничу. На його честь назвали вулицю в місті. Щоб нинішнє і прийде ще покоління не забувало своїх Героїв. Родина Ридзаничів каже: ми гордимся, що в Бучі таким чином вшанували пам'ять нашого чоловіка та батька.

До речі, сьогодні захищає Вітчизну мій син Андрій, який служить у Головному управлінні розвідки.

– Ви є президентом футбольного клубу «Буча». І на цьому посту досягли, без перебільшення, також дуже вагомих успіхів.

– Я є президентом футбольного клубу «Буча» з 1999 року. За цей період здобули гарну спортивну славу: двічі ставали володарями та тричі фіналістами Кубка області. У 2011 році завоювали Кубок України серед аматорських колективів. За

ФК «Буча» виступало багато заслужених майстрів, з ім'ям.

У футбольних досягненнях велика заслуга головного тренера Віктора Удалова. Він справжній фахівець не тільки Ірпінського регіону, а й рівня команд майстрів. Зі мною плідно працював і займався командою «Буча-2» Микола Волосянко. На жаль, вже пішов із життя.

Торік я зібрав ультра-фанів, уболівальників і пояснив: друзі, ситуація сьогодні складна, отож маємо фінансовий ресурс спрямовувати насамперед для наших хлопців у зону АТО. І мене зрозуміли, всі активно включилися у волонтерський рух. Тому футболу зараз приділяю меншу увагу. Якщо ж говорити узагальнено, то я не вмію бути десь посередині. Завжди ставлю перед собою максимальні завдання.

Ми починали з ентузіазму, не маючи ні умов, ні інфраструктури. Сьогодні в активі стадіон зі штучним покриттям, стадіон з трав'яним покривом, вмонтована в нього інфраструктура – роздягальні, душові з гарячою водою. Є два стадіони футбольного клубу «Оболонь», 6 футбольних майданчиків меншого розміру.

У різних змаганнях з футболу задіяно біля 800 юнаків. Хіба це не досягнення?!

– Щоб колектив здобував рекорди, повинен бути лідер!

– Я б сказав так: стратег!

– Життя футболу не обмежується. Багато юнаків Бучі із задоволенням займаються змішаними єдиноборствами в спортивному клубі «Фенікс».

– Керівник громадської організації «Фенікс» і одноіменного клубу Геннадій Мурашківський дуже багато докладає зусиль для популяризації цього виду спорту. Тут хлопці займаються змішаними єдиноборствами і під керівництвом відомого тренера-бучанця Богдана Мертвяченка.

Сподіваюся, що наші спільні зусилля – мої та громадської організації «Фенікс» – принесуть ще більше спортивних здобутків. Головне – не говорити, не будувати повітряні замки, а діяти! Якщо робиш свою справу добросовісно, вона не пройде непомітно. Люди дієві, справжні патріоти, один одного знаходять! Я поважаю людей дієвих, тих, які працюють у нашому регіоні. Як от Ігор Панасюк, Геннадій Мурашківський. Таких багато в Ірпені, Бучі, Гостомелі, Ворзелі. Якщо є одна мета,

їдемо одним колективом, тоді неодмінно доб'ємося успіху.

– Офіційна Буча хоче, щоб до неї приєднався Ворзель?

– Можу повідомити приємну новину: нещодавно Ворзель офіційно приєднався до Бучі. Раніше це зробили Блиставиця, Луб'янка, Синяк, Гаврилівка, Вороньківка та Раківка. Ми маємо показати людям: децентралізація, процес об'єднання територіальних громад – це наближеність послуг, їх якість.

– Яка ваша позиція щодо децентралізації влади?

– На законодавчому рівні прийняті дуже важливі рішення про передачу повноважень з центру на місця. Законодавче об'єднання територіальних громад я вивчав ще три роки тому на прикладі прибалтійських країн та Польщі. Цей процес дуже важливий, дасть можливість підтягнути до рівня сильніших менш спроможні громади. Але будь-яка реформа йде важко. На місцях, не побоюся цього слова, є неприхований саботаж окремих чиновників та містечкових депутатів.

Укрупнення, створення центрів адміністративних послуг в центральних садибах – будемо так їх називати – надасть додаткові зручності людям. Чи всі це розуміють? Як приклад, візьмемо Мироцьке Києво-Святошинського району. Село має районні структурні підрозділи за десятки кілометрів – в Боярці та Петропавлівській Борщагівці. Щоб вирішити якесь питання, людині треба потратити день, дорогий час. Хіба це нормально?! До слова, Мироцьке знаходиться через паркан з Бучею. Місцева громада – 80% її жителів – ще три роки тому заявила: ми готові приєднуватися до Бучі! Навіть на ліквідацію нашого населеного пункту! Але гальмують цей процес голова Мироцької сільської ради Ольга Джус і депутати – це саботаж!

– Бучу можете назвати кращим містом України з населенням до 50 тисяч осіб?

– Я вважаю можна назвати містом, яке прагне до кращого. Але постійно маємо вдосконалюватися, розвиватися, думати про інвестиційну привабливість, благоустрій та комфорт.

– Крім Бучі, де ви ще хотіли б жити?

– Тільки в Бучі!

Василь ЗАКРЕВСЬКИЙ

ФОТОРЕПОРТАЖ

РЕАНІМАЦІЯ:
НАДІЙСЯ НА БОГА
І НА ЛІКАРІВ

Для багатьох наших співвітчизників реанімація – це як вирок. Кожен із нас у підсвідомості тримає думку: тільки б туди не потрапити! Але життя непередбачуване. І багатьом не з власної волі доводиться проходити через відділення анестезії та інтенсивної терапії (так воно називається офіційно) Ірпінської центральної міської лікарні. І тоді, як кажуть, надійся на Бога та лікарів.

Чи довіряють вони анестезіологам, їхній кваліфікації? Я зустрічався з багатьма пацієнтами. Всі, з ким довелося розмовляти, заявили: ми насамперед довіряємо своє життя завідуючому відділенням Данилу Лісняку! Приємно, погодьтеся, чути таку оцінку.

36-й рік йде по цій стежі Данило Костянтинович, один із кращих фахівців Київської області. Як по лезу бритви, де немає права на професійну помилку. Саме він та вже покійна Галина Калініченко стояли біля витоку створення цього архіважного відділення. А благословення, на початку 90-х років

минулого століття, на нелегку реанімаційну дорогу вони отримали від головного лікаря Григорія Глінського.

Сьогодні тут сформувалася ціла плеяда справжніх фахівців – налічується 8 лікарів-анестезіологів та 18 медичних сестер. Лікарі Костянтин Гавалешко, Юрій Козловський, Галина Мілієнко, Микола Цимбалюк за своє довге трудове життя врятували сотні людей, повернули їх до повноцінного життя. Бо для них це не професія, це спосіб життя!

Випадкові спеціалісти тут не затримуються – відділення не для слабкодушх. Тут треба мати міцні нерви, сприймати чужий біль як свій. Тому залишаються найвитриваліші, для яких головне покликання – дарувати людям надію, другий шанс на життя. А це 700-800 пацієнтів щороку!

Заходжу з трепетним хвилюванням у відділення анестезії та інтенсивної терапії на 6 ліжок. На трьох із них перебували пацієнти після операції.

Пацієнту старшого віку Маніло операцію провели зовсім нещодавно. Але він вже посміхається. Значить, все в поряд-

ку! Як з'ясувалося, цей чоловік впав із шестиметрової висоти і пошкодив селезінку та сім ребер. Асистент кафедри хірургії та судинної хірургії НМАПО ім. П. Шупика, лікар вищої категорії Микола Крестьянов в операційній хірургічного відділення здійснив лапароскопічне заварювання розірваної тканини селезінки. Це дало змогу зменшити травму черевної стінки і зберегти важливий орган. Бо часто при таких травмах робиться видалення селезінки. Малотравматична, органозберігаюча операція дала позитив на швидше одужання та реабілітацію пацієнта. До речі, Микола Крестьянов та його колеги такі операції виконують на селезінці, печінці та інших органах.

Данило Лісняк обходить пацієнтів, цікавиться самопочуттям, дає вказівки медсестрам. Треба сказати, що вони свою роботу також виконують професійно. Ставлять капеліниці, вимірюють тиск, роблять уколи. Ловлять кожне слово тяжкохворого, намагаються зрозуміти зміст сказаного ними тихо навіть по губах.



Данило Лісняк проводить огляд хворого пацієнта Маніла після операції

– Що найголовніше в роботі анестезіолога? – перепитує Данило Лісняк. – Це гарантувати безпеку пацієнта під час оперативного втручання. Бо хірургічна агресія потенційно загрожує життю пацієнта. І завдання анестезіолога – знівелювати ці загрози.

Анестезіологію називають локомотивом медицини. Але цей локомотив має бути забезпечений відповідним обладнанням, інструментарієм. Про це постійно дбає завідуючий реанімаційним відділенням.

Під час розмови не уникнули і питання на кшталт: про бід-

ну медицину замовте слово. На жаль, її фінансування не покращується. Ця галузь тепер фінансується за рахунок державної субвенції. Хоча свого часу головні лікарі неодноразово зверталися до начальника обласного департаменту охорони здоров'я: виходьте на уряд – нехай допоможуть і місцеві бюджети. Тим більше що після прийняття закону про децентралізацію їхні доходи значно зростають. Будемо сподіватися, що медицину не будуть фінансувати за залишковим принципом.

Василь ОСТРОЗЬКИЙ



У реанімаційному відділенні



Поспішили

АМБУЛАТОРІЮ ВІДКРИЛИ І...ЗАКРИЛИ

Нещодавно фанфарно, з музикою, кульками, урочистим промовами за участю міського голови, керівників структурних підрозділів охорони здоров'я, депутатів, чиновників відкрилася амбулаторія загальної практики сімейної медицини по вулиці Михайлівській, 22.



Цю подію розтиражували ледве не на всю Україну. Так, реконструювали її гарно, і територію привабливо впорядкували. Але чомусь жодного слова про те, які кошти були виділені на це з місцевого бюджету. Про це не написала і газета «Ірпінський вісник», яку в народі називають газетою імені Карпюка.

Ірпінчани масово пішли до нового закладу за медичною допомогою. Та великим було їх здивування, коли не змогли потрапити на прийом. Бо амбулаторію відкрили і швидко...закрили.

Амбулаторія є, але в ній не вистачає головного – медицини. Бо, за твердженням спеціалістів, реформа сімейної медицини була розпочата непрофесійно, без належного фінансування. Що толку з того, що головний лікар Ірпінської центральної лікарні Андрій Тумасов часто підкреслює: медичну допомогу треба наближати до населення, а не віддаляти – від слів солодке не стає. Де мед-

працівники нової амбулаторії? Чому не ведуть прийом, не виїжджають на виклики? Кому ми, власне, довірятимемо своє здоров'я. Чи достатньо вони кваліфіковані? Ми цього не знаємо! А це вже питання кадрів, підбору персоналу. Тобто компетенція головного лікаря. Чи у нас всі відразу оздоровилися лише від відкриття поліклініки?

Звичайно, амбулаторія запрацює. Можливо, до початку місцевих виборів. Бо це дуже треба владі. Вона це робити навчилася. Зокрема, красиву картинку для преси, телебачення з відкриття нової амбулаторії забезпечила.

Якщо узагальнювати сказане, то виходить не дуже весело. Скромнішим треба бути, радість особливу не випромінювати. Бо на Сході України продовжується війна, людей щодня вбивають. Робіть добрі справи тихо, без зайвої метушні і реклами. Це ваш чиновницький обов'язок.

Олена МОСКАЛЕНКО

ДОБРІ НОВИНИ

З 1 ВЕРЕСНЯ ЗРОСТУТЬ МІНІМАЛЬНА ЗАРПЛАТА І ПЕНСІЯ

Серед великого потоку негативної інформації з'являються і позитивні моменти.

Нещодавно керівник уряду Арсеній Яценюк заявив, що Україна разом із кредиторами домовилася про списання 20 відсотків комерційного боргу. Це майже 4 мільярди доларів. За його словами, це кошти, які ми витрачаємо протягом року на фінансування системи національної безпеки й оборони. На Збройні сили, Нацгвардію, поліцію – всіх, хто захищають мир і спокій в країні. Також вдалося домовитися перенести виплати по тілу кредиту ще на чотири роки. Хоча ці кредити брали не ми. Це дає можливість Україні далі

формувати подушку стійкості та залучати нові інвестиції до держави. Вдалося домовитися з партнерами, бо вони побачили: тут не обіцяють, а роблять. Є реальні реформи. Після остаточного рішення щодо реструктуризації боргів наші іноземні кредитори стають нашими партнерами й інвесторами. У них є прямий інтерес і зацікавленість, щоб економіка зростала, щоб створювалися робочі місця та підвищувалися соціальні стандарти. Протягом дев'яти місяців ми зробили багато в стабілізації фінансово-економічної ситуації. Тільки в серпні вдалося за рахунок детінізації та боротьби з корупцією в Державній фіскальній службі зібрати майже 2 мільярди ПДВ. Це те,

що раніше розкрадалося корупціонерами. Є і друга гарна новина. Разом із Президентом прийняли рішення підвищити соціальні стандарти. Чинний закон передбачав, що з 1 грудня мінімальна зарплата і прожитковий мінімум зростуть. Але ми працювали над тим, щоб знайти фінансовий ресурс і зробити це з 1 вересня. Таке рішення прийняте. Знайшли для цього близько 10 мільярдів гривень. До парламенту вносимо законопроект, який передбачає збільшення соціальних стандартів для майже 12 мільйонів українців. Зросте зарплата не тільки в бюджетників, а й загалом в економіці. Всі підприємства усіх форм власності повинні зробити це.

Заборгованість по зарплатах – це неприпустимо. Людина працює, а їй не віддають чесно зароблені гроші. Доручив Міністерству соціальної політики з керівниками облдержадміністрацій та правоохоронними органами скликати комісію щодо погашення заборгованості по зарплатах. Зробити все, щоб працівник отримав свої гроші. Підприємство, яке ухиляється від виплати зарплати, повинне нести як адміністративну, так і кримінальну відповідальність.

На порядку денному в нас – повне реформування системи оплати праці. Їй не вистачає справедливості. Уряд із Президентом і парламентською коаліцією працюватимуть над вирішенням цього питання.

Оксана СМОЛА

ЯКІ КАТЕГОРІЇ ОТРИМАЮТЬ ДОДАТКОВІ ВИПЛАТИ, ГРН.

Учитель без категорії	470
Учитель вищої категорії	605
Сімейний лікар	453
Медсестра	304
Працівники соціальної сфери	304
Працівники культури	348
Студенти закладів I-II категорії	112
Студенти закладів III-IV категорії	95
Самотні матері	від 350 до 727
Люди з особливими потребами	100-200
Мінімальна пенсія	1074
Мінімальна зарплата	1387

ДАННІ КАБМІНУ

СЛІДАМИ РЕЗОНАНСНОЇ ПОДІЇ

Події, які відбулися 31 серпня біля стін Верховної Ради, шокували всіх українців, наших зарубіжних друзів. На мітингу пролилася кров – від гранати загинули три військомослужбовці Нацгвардії.

Нещодавно Президент України заявив: друга граната, яка залишалася у «парламентського терориста» Ігоря Гуменюка, призначалася для Верховної Ради. А голова Ради безпеки і національної оборони Олександр Турчинов додав: ті, хто готували провокацію, мислили масштаб-

В РАДУ ГОТУВАЛИСЯ КИНУТИ ШІСТЬ ГРАНАТ

но. В Раду готувалися кинути ще 6 гранат. Очевидно, організатори кривавого мітингу передбачали, що у відповідь Національна гвардія відкриє вогонь. Як відзначив начальник Державної охорони Валерій Гелетей, камери відеоспостереження зафіксували факт кидання бойової гранати Ігорем Гуменюком. Зразу після кидка він намагався розчинитися в натовпі. Працівники спецслужб його «ввели» до самого метро.

У підземці «гранатометника» затримали оперативні працівники та правоохоронці. У нього в рюкзаку знайшли чеку і ще одну гранату. З Ігорем Гуменюком продовжують працювати слідчі органи. Але на головне питання – хто є організатором кривавого побойоща біля стін Верховної Ради – ми поки що не маємо відповіді.

За матеріалами преси

ВЕСІЛЬНА ПОРА



Ліана Самойленко

ПОЄДНАЛИ ЛЮБЛЯЧІ СЕРЦЯ

Продовження. Початок на стор. 8

Цією важливою і цікавою справою Ліана Олександрівна займається давно. Вона і її колеги від імені держави оформлюють шлюбні відносини, благословляють молодих на довге сімейне життя. Тобто причетні до найяскравіших подій. Ліана Самойленко розповіла, що Ірпінський регіон нині має гарні демографічні показники. Наприклад, в серпні народжуваність вдвічі перевищила смертність. А на 104 весілля прийшлося тільки 10 розлучень. Зросла кількість зареєстрованих шлюбів в порівнянні з минули роком. Хоча економічна ситуація позначилася на проведенні урочистостей – стали запрошувати

менше гостей, відмовляються від дорогих ресторанів. Прагнення молодих створити свою сім'ю – свідомий і відповідальний вибір. Середній вік тих, хто вирішив це зробити, – 22-23 роки. Хоча кохання, як ми знаємо, вікових обмежень немає. Найбільш поважному жениху серпня було 75 років! За словами Ліани Самойленко, на прохання військомату довелося проводити термінові реєстрації. Бо молоді хлопці відправлялися у зону АТО, і якнайшвидше хотіли поєднати свої люблячі серця. Тепер захисників Вітчизни чекають вдома юні дружини.

Катерина ЛУГАНЕНКО

СТАТИСТИКА СЕРПНЯ Відділ реєстрації актів громадянського стану м. Ірпінь повідомляє

	Зареєстровано шлюбів	Народилося	Померло	Розлучилося
Ірпінь	104	76	38	10
Ворзель	2	3	5	–
Гостомель	14	15	12	–
Коцюбинське	6	9	11	–

СЕРДИТИЙ ЛИСТ ДО ГАЗЕТИ



На загальнодержавні та міські свята в Ірпінь масово приїжджають підприємці – пропонують багатий крам, солодку продукцію, розваги. Але, на жаль, виставляють за товари, послуги здирницькі ціни. Повірте, боляче дивитися щоразу на таке дійство, чи, точніше кажучи, на обкрадання юних ірпінчан. Можливо, я перебільшую? Мої численні друзі та знайомі підтверджують: аніскільки! Факти – річ вперта, проти них немає аргументів. Дуже високі ціни не тільки на солодку вату, кукурудзу. У палатках, які ставлять зокрема у парку ім. Прави-

ЗДИРНИЦЬКІ ЦІНИ НА ДИТЯЧІ ПОСЛУГИ

ка, продавці активно рекламують млинці, бутерброди, соки. Народ підходить і очам своїм не вірить: продукція вдвічі, а то й втричі дорожча, ніж в стаціонарних торговельних закладах. Як це можна назвати? Лише одним словом: грабунком людей серед білого дня! Як кажуть у народі, хапуги-підприємці до небес підвищують ціни. Так, за 3 хвилини задоволення на батуті треба викласти 80 грн., за 10 хвилин на дитячих

гірках – 25 грн. Намалювати метелика на обличчі акварельним фарбами коштує від 10 до 50 грн. «Кусається» ціна і на морозиво – доходить до 20 грн. за стаканчик. Від таких цін людина почуває себе непотрібною, ображеною. Не заперечую, хтось із батьків може платити за такі послуги, але для більшості це не підйомні суми. А дітям не поясниш, що на гірки чи розмальовки грошей не має. Тому, коли їм відмовляєш, вони плачуть, вередують.

З цього приводу виникає багато запитань. Найголовніше: як виконавчий комітет міської ради підбирає підприємців по наданню послуг? Може, проводить рейтингові конкурси, тендери. Звичайно, ні! На мою думку, чия продукція і послуга кращі, той має право їхати до нас в Ірпінь. А так виходить, що постійні клієнти вже стали монополістами і нам диктують умови. Цей процес, навіть у ринкових умовах, треба регулювати.

Управління та відділи міської ради мають цікавитися, які накрутки на солодку продукцію та інші делікатеси виставляють підприємці. Побачили здирника – перекривайте йому дорогу в Ірпінь! Свого часу спонсорами для діток виступали окремі депутати міської ради. Але, на жаль, сьогодні благодійників серед них не бачимо. Сподіваюся, міська влада зверне увагу на питання, які я виклала у сердитому листі. Бо більше мовчати не можна! Світлана СВІТЛИЧНА

Допомога Вітчизні

АВТОБУС ВІД ІРПІНЧАН – МЕДИКАМ ФРОНТУ



Іван Лехман, Анатолій Семенов та Анатолій Коломієць з прапором Всеукраїнської громадської організації «Ніхто крім нас»



За кермом волонтерського «буса» Олександр Порохня

Продовження. Початок на стор. 1

На балансі шпиталю перебував автобус «ПАЗ». Давні партнери домовилися між собою: цей транспортний засіб треба відправити медикам в зону АТО – там він принесе значно більше користі. Оформили необхідні документи і отримали дозвіл Міністерства оборони України.

Після виконання дозвільних процедур військовий шпиталь передав автобус «ПАЗ» Ірпінській регіональній спілці ветеранів Афганістану (воїнів-інтернаціоналістів) та учасників АТО, яка за дорученням є представником 5 батальйону тактичної групи розвідки 81-ї аеромобільної десантної бригади. Хоча цей транспортний засіб перебував у хорошому стані, але афганці ще трохи над ним попрацювали в плані технічної модернізації. Зокрема, замінили деякі деталі.

Цей автобус, а також волонтерський «бус» Олександра Порохні завантажили, як кажуть, по вінця, продуктами харчування і спорядженням. Зокрема, медикаментами, маскувальними сітками, маскувальними халатами для розвідки, мобільними ліжками для польових умов, соками, безалкогольними енергетичними напоями. Цю велику допомогу фронту надали наші бойові побратими з Всеукраїнської громадської організації «Ніхто крім нас», яку очолює Олександр Ковальов. Йому та його колегам щира подяка за цінну гуманітарку.

Девізом цієї організації є слова:

«Крім нас ніхто не буде захищати нашу землю опять. Ми народом різних людей, Но одна Україна нам мати».

Продукти харчування та медобладнання надала і «Громадська варта Подолу». П'ятому батальйону передали також і духовну їжу – газети Ірпінської спілки «Ірпінський єдиний» та «Інформаційний бюлетень».

Загальна допомога фронту становить біля 2,7 млн. грн.!

Автобус доставили на фронт представники ірпінської громади Василь Сахно та Анатолій Семенов. Його передали медикам. Вони висловили щире подяку за цінний подарунок.

Лідія КОРДОНЕЦЬ

Вітаємо з днем народження

ВОЛОЩУКА
Миколу Андрійовича

заступника
голови ради
Ірпінської
міської
організації
інвалідів
війни,
Збройних
сил та
учасників
бойових дій



Вами пройдено сотні доріг,
Вами завершено справ
добрих тисячі.
На досягнутому не зупиняйтесь,
Далі твердо йти по житті!

Колеги, друзі



Поздоровляємо іменинників

ДЕРЕВ'ЯНКА
Миколу Федоровича

КОВТУНА
Миколу Григоровича

СЕРДЮКА
Олега Васильовича

ДИДКОВСЬКОГО
Михайла Михайловича

ЗУБАРА
Юрія Івановича

МАЛЬЦЕВА
Геннадія Петровича

Нехай в житті удача світить,
І сонце не згасає у серцях.
Щоби хотілось жити і любити,
Щоб радість квітнула у очах!

ІРПІНЬСЬКА РЕГІОНАЛЬНА
СПІЛКА ВЕТЕРАНІВ
АФГАНІСТАНУ (ВОІНІВ-ІНТЕРНАЦІОНАЛІСТІВ)
ТА УЧАСНИКІВ АТО

ВЕСІЛЬНА ПОРА

ПОЄДНАЛИ ЛЮБЛЯЧІ СЕРЦЯ

На літо і осінь традиційно припадає найбільша кількість одружень. Не виключенням є цей непростий час. За минулий місяць вже 104 пари з'єднали свої серця під марш Мендельсона. Вони узаконили свої стосунки в Ірпінському відділі реєстрації актів громадянського стану, який очолює Ліана Самойленко.

Продовження на стор. 7 >

11 вересня стали на рушничок щастя
Юрій та Людмила ЦИМБАЛИ



ВУЛИЦІ – НА ЧЕСТЬ ГЕРОІВ

На засіданні правління Ірпінської регіональної організації ветеранів Афганістану (воїнів-інтернаціоналістів) та учасників АТО розглянуто низку питань. Серед них і про перейменування вулиць в нашому місті.

Лідер афганців Ігор Панасюк запропонував звернутися до Ірпінської міської ради з пропозицією назвати окремі вулиці Ірпеня на честь наших земляків: вулиця Героя АТО Микола Личака; вулиця Героя АТО Олександра Давидчука; вулиця Героя АТО Ільгара Багірова; вулиця Героя АТО Олександра Гуменюка; вулиця Героя АТО Олександра Кірічка. Цю пропозицію члени правління (10 осіб) підтримали одностайно.

Офіційне видання Ірпінської регіональної спілки ветеранів Афганістану (воїнів-інтернаціоналістів) та учасників АТО і благодійного фонду «Єдність та милосердя»



ІРПІНЬ ЄДИНИЙ

Адреса: 08200, м. Ірпін, вул. 3. Алієвої, 64.
Тел. (067) 908 22 05
usva_irpin@ukr.net, www.irpin.org.ua

Засновник – благодійний фонд «Єдність та милосердя».

Свідоцтво про державну реєстрацію – КІ,
№1606 від 03.02.2015 р.

Видане державною реєстраційною службою Головного управління юстиції у Київській області.

Видавець – Ірпінська регіональна спілка ветеранів Афганістану (воїнів-інтернаціоналістів) та учасників АТО.
Розрахунковий рахунок № 26000135519

ПАТ «Райффайзен Банк Аваль», м. Київ МФО 380805,
Код 24880885

Віддруковано у друкарні
ТОВ «Інтерекспресдрук». Зам. №

Наклад 10 000

Надруковано на папері українського виробника.

Редакційна колегія.

Тел. (063) 759-98-30, (068) 947-22-87